

டனென்மார் க்கில் டனெனிஷ் மொழியில் திருமதி கலாநிதி ஜீ வகுமாரன் எழுதிய இப்படிக்கு அன்புள்ள அம்மா என்ற தலைப்பில் அமறைந்திருக்கும் கவிதை (காவிய) த்தொகுதியை விஸ்வசுதே இலக்கியப் பாலத்தின் இரண்டாவது படைப்பாக 163 பக்கங்களில் திரு வி. ஜீ வகுமாரன் அவர்களால் வளையீட்டு செய்யப்பட்டுள்ளது. திரு வி. ஜீ வகுமாரன் அவர்கள் தனது பதிப்புரையில் "விஸ்வசுதே இலக்கியப் பாலத்தின் இரண்டாவது படைப்பாக இப்படிக்கு அன்புள்ள அம்மா வளையீட்டுவதில் பற்றி மனம் மகிழ்ச்சி அடைகிறது. காரணம் இதில் வரும் அம்மாவுடனும், அவரின் மகன் ஹரியுடனும் பதிப்பாளராகவும், மொழிபெயர்ப்பாளராகவும் கடந்த ஆறு மாதகாலமாக நான் பயணப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறேன். பிரிவு! வாழ்வின மூதல் அத்தியாயத்தில் உலகத்தலை விட்டுப் பிரியும் வரதொடர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது" என்கிறார்.

"இலக்கியம் மனிதனின் சிக்கலகை கலதைத்துவப் பாணியில் எழுத்தியம்புவது ஆகும். இப்பொழுது நாம் வாசிக்க எடுக்கின்ற புத்தகம் எளிமையான கவி நடையில் புதுக்கவிதை நடையில், வயோதிக மாது ஒருவரின் மனக்குமுறலை பதிவு செய்கிறது. மூதுமலை என்பது ஒரு பெரும் நிலைநிலையைத் திற்கு சமமானது என ஒரு அமெரிக்க வாய்மொழி ஒன்று உண்டு. எமது நாட்டினுடைய ஈழத்து மக்களின் சமகால வாழ்வு உலகமெங்கும் சிதறிய வாழ்வாக, மூதுமையான பெற்றோர்களை ஆதரிக் க முடியாத ஒரு வாழ்வாக அமறைந்திருப்பது எமது சாபக்கடேதுதான். புலப்பெயர்வுகளால் குடும்பங்கள் குலநைத்துப்போக, பெற்றோர்களை விட்டுப் பிரிள்கைகளும், பிரிள்கைகளை விட்டுப் பெற்றோரும் வாழ்கின்ற நிலைமை.

இப்படிக்கு அன்புள்ள அம்மாவாக்கு என்கிற கவிநடையில் அமறைந்த திருமதி. கலாநிதி ஜீ வகுமாரனின் இலக்கியப் படைப்பின் நாயகியும் ஒரு வயதான அம்மா. இந்த மஃதாட்டி ஈழத்திலிருந்து புலப்பெயர்ந்து டனென்மார் க்கில் வாழும் நாயகி. இம் மஃதாட்டியின் மிகப்பெரும் அவலம் தனது மகனை ஈழத்தில் இழந்ததுதான். அவரின் இறப்புக் காலம் நெருங்க நெருங்க அந்தப் பிரிள்கையின் நினைவுகள் இம் மஃதாட்டியை அல்லல்படுத்துகின்றது. அவர் அதனை தன் மனக்குமுறல்களை கொட்டும் ஒரு வடிகாலாக, துயரங்களகைக் கடிதங்களாக எழுதி தன்னகை ஆற்றுப்படுத்துகின்ற ஒரு

Written by - வலிகம ரிம் ஸா முஹம்மத் -

Wednesday, 28 September 2011 17:24 - Last Updated Wednesday, 28 September 2011 17:36

ஓட்டமாகத் தான் இந்த இலக்கிய வடிவத்தை அச்சில் கொண்டுவந்துள்ளார்.

மஹாத்மி தன் வாழ்வை கடிதம் மஹம் மகனுடன் பகிர்ந்துகொள்வதின்கூடாக டென்மார்க் தசேத்து வசதியான வாழ்வும், மருத்துவ வசதிகளும், மனித உறவுகளின் தொடர்புகளும் பங்களிப்புகளும் இந்த இலக்கியத்தில் பதிவாகின்றன. திருமதி. கலாநிதி ஜீ வகுமாரன் தாங்கள் கண்டு கொண்ட வாழ்க்கையைக் கட்டிப் பழகிய மனிதர்களின் உறவுகளை இங்கு நன்கு பதிவுசெய்கிறார்" என்று கலாநிதி கந்தையா ஸ்ரீ கணசேன் குறிப்பிடுகின்றார்.

திருமதி கலாநிதி ஜீ வகுமாரன் அவர்கள் நுழைவாயிலில் என்ற தனதுரையில் "யுத்தத்திற்கு பிள்ளைகளைக் காவுகொடுத்த ஆயிரம் ஆயிரம் என அம்மாக்கள். இவர்கள் வரிசையில் இந்த யசோ அம்மா - இப்படிக்கு அன்புள்ள அம்மாவின் கதையை நாயகி. ... புத்திர சோகம்! இது நம் தசேத்தின் சாபம்!! இந்த வலி - என அப்பா அம்மா பட்ட வலி. என மாமா மாமி பட்ட வலி. இது என்னையும் துரத்திய போது என்னுள் எழுந்ததுதான் இப்படிக்கு அன்புள்ள அம்மா. இது டென்னிஷ் மொழியில் கருவானது" என்கிறார்.

1. மஹாத்மி இல்லம் 2. ஹரி என்கனவில் வந்தான் 3. அந்த சிவத்தரங்குப்பெட்டி 4. எனது பரேப்பிள்ளை 5. அனதையும் இழந்தோம் 6. அகதி மூகாமில் எங்கள் வாழ்வு 7. என உதய சூரியனே 8. பாசத்தின் போராட்டம் 9. எண்பது வயதில் ஒரு பிள்ளையைத் தத்தெடுத்தேன் 10. போய் வருகிறேன் மகனே ஆகிய தலைப்புகளில் இப்படிக்கு அன்புள்ள அம்மா என்கின்ற காவியக் கவிதை நூல் விரிந்து செல்வதை அவதானிக்கலாம்.

டென்மார்க்கில் தனியாக காலம் கழிக்கும் அந்த மஹாத்மிக்கு இயற்கையின் அன்றாட நிகழ்வுகள் கூட தன் நிலையை உணர்த்துவதாய் கற்பனைகள் எழுந்து வதக்கின்றன. வழமையாக நிகழும் சூரிய அஸ்தமனத்தகை கூட தனது மகனின் பிரிவுத் துயரூடன் ஒப்பிட்டுக் கீழ் உள்ளவாறு வருந்துகிறார் அவர்.

கடசைக் காலம் எனக்கு வந்திட்டுதா? கண்கலங்குது - என்கண்கணியைக் காணாது போகப் போறேன் எண்டு... அந்த சிவத்தரோஜாக்கள் மீண்டும் என்னைப் பார்த்து சிரிக்கின்றன.. அந்திமச் சூரியன் எனக்கு கைகாட்டி விட்டுப் போவது போல இருக்குது.. அவனும் தன் தாயிடம் தான் போகின்றானா? என்கண்கணம் இந்த அந்திமத் தாயிடம் வருவானா? (பக்கம் 20)

Written by - வலிகம ரிம் ஸா முஹம்மத் -

Wednesday, 28 September 2011 17:24 - Last Updated Wednesday, 28 September 2011 17:36

தடேனனே. ஓரூ நாள நீ அதகை காண்பாய். எனனிடம் வருவாய். இது கதயைல்ல என கண்ணா.. இது நிஜம்! (பக்கம் 97)

கதயைன் இறுதியில் கலாநிதி ஜீ வகுமாரன் வாசகர் மனதை அப்படியே கவலயைால் துபிக் கவகைகின்றார். காரணம் உலகத்தில் பரவி வரும் புற்றுநோய் மட்டாட்டிக்கும் ஏற்பட்டாவிட்டது என்று மாதிரி கபறாமல் அது நோயாளிகளின் புறத்தோற்றத்தை எவ்வாறெல்லாம் மாற்றிவிடுகிறது. அந்த மாற்றத்தை யசோதா கிழவி எந்தப் பாங்கில் வளிப்பது துகிறாள் என்பதை வாசிக்கும் போது கதாசிரியர் வற்றிப் பறுகின்றார் என்றே கபற வணேட்டும். அந்தக் கொடும்பையை விபரித்து இருக்கும் விதம் இப்படி வருகிறது.

ஹரி! நான் சொல்வதைக் கேட்டு நீ கலங்காதே. வதைத்தியசாலயைிடம் இருந்து இறுதி முடிவு வந்தது. உன் அம்மாவைக் குபுற்று நோயாம். மரணத்தின் வாசலுக்கு மடுது மடுதுவாய் அழதைத்துச் சலல்லும் புற்று நோயாம்!! (பக்கம் 140)

உனக்குத் தெரியுமா ஹரி! இங்கு ஒரு ஒற்றுமை. இந்த வார்டில் ஒருவருக்கும் தலயைில் முடியில்லை. கண்ணில் இமயைில்லை. கான்சர் பசேண்ட் சங்கத்தின் மதுதிரை இது. ஊதாக் கதிரின் வடுபத்தில் இந்த ஊளசை சதயைில் தடுங்கி நிற்கும் அதனை மயிர்களும் கொட்டிவிட்டும். நீ அம்மாவைப் பார்த்திருந்தால் பயந்திருப்பாய். இங்குள்ள அனைவருக்கும் இருட்டும் ஒன்றே. வதேனயையும் ஒன்றே!! வலிகளும் ஒன்றே!!! (பக்கம் 145)

யசோதாவின் இறுதிக் காலங்கள் ஹஸ்பிக் என்ற ஆசிரமத்திலயே கழிகிறது. அன்னயைர் தினமொன்றில் அவளது மற்ற பிள்ளைகள் ரோஜாக் களை அன்பளிப்பாக வழங்குகின்றார்கள். ஆனால் அந்த ரோஜாக் களிலும் கிழவி தனது இறுதி நாட்களையே காணுகிறாள். ஹரியின் குரலயைாவது கேட்காமல் தனது இதயம் சயெலிலழந்து விடக் கப்டாது என கடவுளிடம் மன்றாடுகிறாள்.

ஆனாலும் என்ன ஹரியின் குரலயையும் கேட்காமல், அவனயையும் பார்க்காமல் பிரிவுத்துயரிலே கழிந்து வந்த அவளின் வாழ்க்கைப் பயணம் காலனின் கைகளுக்குள் அமிழ்த்தப்படுகின்றது. ஆம் யசோதா இறந்துவிடுகிறாள்! புத்தகத்தை வாசிக்கும் தடுடக் கத்திலிருந்து கிழவி மகனைப் பார்த்துவிட வணேட்டும் என்ற ஆவல் புத்தகத்தை பபிக்கும் எங்களுக்குத் தடுற்றிவிடுகிறது. எனினும் ஹரியைக் காணாமலயே கிழவி இறந்த பிறகு எங்கள் மனசும் விம்மி அடங்குகிறது.

